

Алексей Трибус

**И ВНОВЬ прочту
СВОИ СТИХИ...**

Алексей Трибус

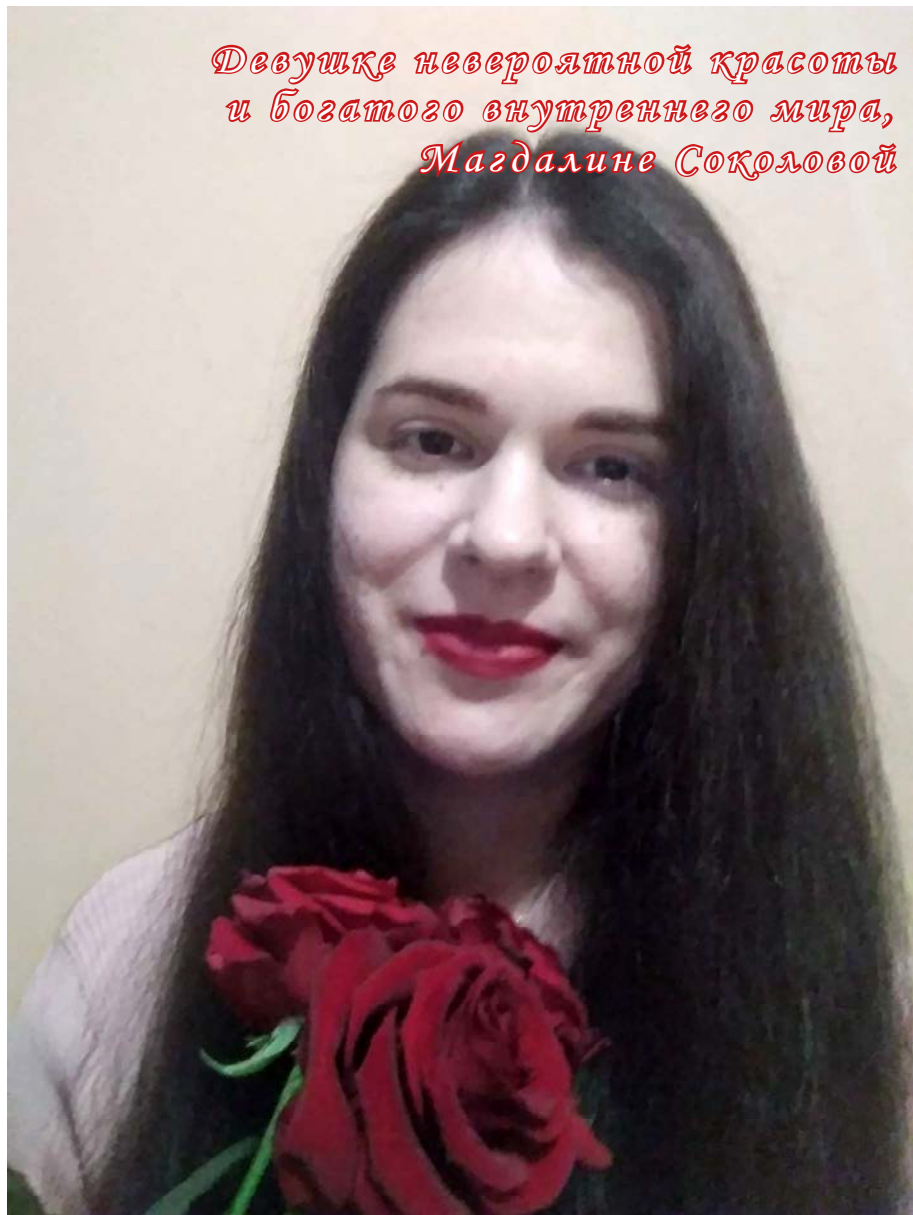
И В Н О В Ъ
п р о ч т у
С В О И С Т И Х И . . .

Прешов – 2022

Издатель: Alexej Tribus
ISBN 978-80-570-4128-3
EAN 9788057041283

*Девушке невероятной красоты
и богатого внутреннего мира,
Магдалине Соколовой*

Зоряний навігатор

Сила сновидіння

*Учора в ніч почулося мені,
Як ти до мене промовляєш.
І ці слова були прості.
Подумалось тоді – чекаєш.*

*Це сновидіння полонило,
І розум, воля і душа
Пішли без бою, несміливо.
Спасіння? Ні, не бачу я!*

*Плекати мрію, сподіватись?
А чи забути? Я – не я...
Так довелось мені дізнатись,
Що в світі сила є така.*

Ужгородський

*Дівчата йдуть по тротуару,
По місту сакура цвіте.
А я шукаю собі пару
І серце юне, золоте.*

*Його я можу не впізнати,
Чекати інде в слушний час,
Минулий рік своїм назвати,
А втім, довершити романс...*

*Поглянь же, Боже, мудрим оком,
Як в ці пасхальні світлі дні
Іду назустріч вірним кроком,
Щоб розпізнати вдалині
Дівчину, що бере думки.*

Моя зіронька

*Та дівчина – ото перлина!
З інтелігентної родини.
Так ясно в думках, а чи в снах,
Летить над обрієм, як птах.*

*В думках і спогадах моїх
Вона – краса гір синіх всіх,
Що душу святістю торкає.
І в час такий із вуст лунає:*

*«Коштовна – многоцінна ти,
Талантом в мандрах спалахни!
Змогла планети обійти...
О, як в це серце шлях знайти?»*

Як ти?

*Якби ж то знать – як зараз ти?
Якби ж скоріш тебе знайти!
Всі молитви летять у небо,
Вже знаю: іншої не треба.*

*Про головне я не сказав,
Бо все б навіки зруйнував.
Тому приречений чекати,
Тому повинен я мовчати.*

*Та не відмовитись від мрії,
Не полишить ясні надії.
А у думках: як зараз ти?
Волів до тебе я втекти!*

Про закоханість

*Коли, чекаючи без тям,
Шукаєш поглядом її,
В долонях – квіти, тільки:
«Де ти?» – гукається у самоті.*

*І ось прекрасний усміх тоне,
Над вами сонце, сутінь, зорі.
Ви вдвох по місту навмання,
Забувши зайві слова...*

*І ти тримаєш її руку,
І бачиш посмішку ясну.
Усе безпам'ятно забуте,
Не пробудитись вже од сну!*

Про любов

*Її одну шукають люди,
Прямують у нові світи,
Гартують дух і йдуть на муки,
Бажають в боротьбі знайти.*

*Це здатне щастям зігрівати,
У пущі – струменем води.
Прозоре серце йду шукати –
Не знати кращої пори!*

*Тобі ж бажаю, щоб любов
Сама у пошуках блукала
І чисте серце привітала,
І казкою торкнулась знов.*

По дорозі

*Повний надії я їду в дорозі.
Жар почуття передати не в змозі,
Що розпинає груди мої.
Я таємницю відкрию тобі.*

*Вір, не сховаю палкого визнання.
Не здогадалась? Йде річ про кохання.
Мила, не бійся розгублених слів,
Я віднайти їх для тебе посмів.*

Птахом у небі

*Зранене серце не може мовчати,
Зустрічі знову бажає чекати.
Скільки без тебе ще бути в самоті?
Як я страждаю – не відаєш ти.*

*Тим, що я друг – відверто пишаюсь,
Прийде можливість – палко зізнаюсь.
Птахом у небі крізь простір кричу:
«Відстань здолаю і знов прилечу».*

Хвилина прощання

*Вже сонце заходить, потроху темніє,
І щастя вирує, і радість жевріє
Від того, що день промайнув, наче казка,
Бо поряд з тобою я був, моя ласко.*

*Із пам'яті зустріч оця не зникає.
Як добре, що серце потроху звикає
До того, що нишком міркуєш про мене.
Я вірю у тебе, Веснянко зелена.*

*А нині приходить хвилина прощання,
Львів плаче дощами: він – свідок вигнання.
Були несміливими мої слова,
Та вірю, чекатиме Лада моя.*

У час фатального параду

*Весну найбільш чекають птахи
У час Фатального параду
Усіх лелек і молитов,
Котрому свідок я і Бог.*

*Оту дівчину, котру люблю,
У серці свято бережу,
Як зберігав надію Ной.
А шарм очей, ах, промінь той!*

*Ні, жалюгідно не полишу
І не відкрию злим серцям!
Крізь всевіт літери напишу,
В листах, що наверну птахам.*

Арктичний холод

*Навіщо ця зима приходить?
Арктичний холод нас знаходить.
Похмури, сірі дні настали,
Птахи – і ті повідлітали...*

*Повідлітали – не вернулись,
Ворота всіх нещасть зімкнулись.
Украсти світло вже спішать,
Тепло осіннє відібрать!*

*Ти тільки вір і не журися,
Постане світ з руїн-снігів.
Із мрією не розпротися,
Чекай на відліт снігурів!*

Неба безмежного подих святий

*Ти – світлого сонечка промінь яскравий
І неба безмежного подих святий.*

*Ти – радість моя, моя мрія, надія,
Ти – наче для мене життя і святиня!*

*Без тебе буття не уявляю,
Як світ без світил і колиски Землі.
І саме тому я так часто шукаю
Твоєї привітності в цей час зими.*

*Навіщо, питаєш, ці строфи й рядки?
А як же інакше бути мені?
Я раптом збагнув, що без тебе не можу.
Якщо ж напишу, це мені допоможе.*

Побажання в рік Новий

*Одне бажання в рік Новий,
Щоб ти в цей час була щаслива.
І залишалась в вік такий,
Як ангел, чиста і вродлива.*

*Щоб смуток вітерець розвіяв,
Не завітав би біль в серця,
А дух Різдва посіяв ніжність,
Подарував свої дива.*

*Нехай з тобою успіх буде,
На заздрість бідам та журбам.
І божих благ нехай прибуде,
Свій поцілунок ще віддам.*

Ти моя муза

*Я знов пишу тобі листа,
І радий, що його читаєш.
В цей час бентежний ти одна
Мене крізь відстань надихаєш.*

*Яка є сила у тобі?
Якими травами ворожиш?
Кохати іншу я не зміг,
Тебе забути теж не можу.*

*Я не вберусь від страху в лати.
Я б сам себе не зрозумів,
О Музо, горда і крилата,
Якби любить тебе не смів!*